

skylden, idet de pågældende ejendomme, der er fritaget for grundskylden til staten af et beløb højst svarende til grundbeløbet med tillæg i henhold til statejendomsskattelovens § 56, samtidig er blevet fritaget for en til den ydede statsgrundskyldsfritagelse forholdsmæssigt svarende del af grundstigningsskylden. Denne fritagelsesordning med hensyn til grundstigningsskylden for landbrugsejendommene, der er beliggende i købstæderne, må imidlertid anses for at være ikke helt rationel, idet forholdet her som oftest vil være det, at den grundstigningsskyld, der påhviler disse ejendomme, hidrører fra den del af grundværdien (efter fradrag for forbedringer), der ligger ud over grundbeløbet + tillæg, altså ud over den landbrugsmæssige værdi. Medens det for landbrugsejendomme i

sognekommunerne som hovedregel er med urette, at der er pålagt dem grundstigningsskyld, vil det omvendte således være hovedreglen for landbrugsejendommene i købstæderne. Som følge heraf har man derfor ikke anset det for rimeligt i nærværende lovforslag at medtage en automatisk fritagelsesregel for skatteårene 1961-62 og 1962-63 også for købstadslandbrugsejendommene. Ejere af sådanne ejendomme, der mener, at deres ejendom med urette er pålagt grundstigningsskyld (eller en for høj grundstigningsskyld), vil derimod ved henvendelse til statens ligningsdirektorat kunne få deres ejendoms ansættelser optaget til eventuel revision med skattemæssig virkning, for så vidt angår grundstigningsskylden fra april termin 1961.